

मरणं तस्य न निह्रा भ चुधा इषा । न च मूर्छाँ भवेत्
तस्य यो सुद्रां वैक्ति खेचरीम् । पीड़ते न लु रोगेण न
लिप्यति च कर्मणा । अध्यते न च कालेन यो सुद्रां वैक्ति
खेचरौम् । चित्तं चरति खे यस्तात् जिह्वा चरति खे
गहा । तेनेव खेचरीसुद्रा सर्वासुद्धैर्नभस्तुता । खेचयौ
लुट्रैते येन विवरं जन्मिकोऽर्थतः । तस्य नाच्चरते विन्दुः
कारित्यालिङ्गतस्य च । चलितोऽपि यदा विन्दुः संग्रा-
मव लुत्तावन्तम् । ब्रजलुद्धं हठशक्त्रा निरुद्धो योनि-
सुद्रया । कपालकुड़े जिह्वा । कालसम्बानसुद्रया ।
तस्यादृष्टं प्रकृतीर्ति विष्वयुक्तः समाहितः । नित्यं सोम-
कल्पापूर्णः अरीरं यज्ञा योगिनः । तस्यैवाप्यपि इष्वय विष्व
तस्य न उपर्याति । जर्विजिह्वास्त्रो भूत्वा शोभयानं
करोति लः । सामाजैन न सत्त्वेहो वृद्ध्युङ्गयति योग-
विद् । इष्वनानि यदा वर्जितैलवर्त्ति च दीपकः ।
ततु पोऽशक्त्यापूर्णः देहो इहं न सुश्रुति । रसनां वैग-
थेदूर्ध्वं पित्रेत् वरितं जलस् । गोमांसं अच्येत्यत्य-
पिवेद्भरवाशयीय । द्वाजोननशङ्कं चन्द्रे इतरे द्वाजाधा-
तकाः । गोमाद्योदिता जिह्वा । ततु प्रवेशो हि तालुनि ।
गोमांसभवत्यं तत्त्वं सङ्डापातकनाशनम् । जिह्वाप्रवेश-
संभूतयज्ञिनोत्पादितः खलु । अन्द्रात्स्वर्ति यः सारः
स द्वादशोऽप्येति । नाभिदेशे अववेष भास्त्रो दहना-
त्तकः । अस्तुताला लियो नित्यं तालुमध्ये तु चन्द्रमाः ।
वर्षत्यधोसुख्यस्त्रेत्येदूर्ध्वं सुखो रविः । ज्ञातव्यं कारणं
तस्य येन पीयूषसाध्यते । सुद्धैः धोषशप्त्वपत्तिगतिं
प्राणादवासो हठात् जाइँसो रसनां नियत्य विवरे
शक्तिं परां चिन्तयेत् । उत्कूप्तोलकल्पजलं च विसलं
धारामृतं च पिवेत् निर्दीपः स वृष्णालकोमलवपुर्योगो
चिरञ्जीवति । घब्लती यदि लिम्बिकायामनिन्द्रं जिह्वा-
रसद्यन्दृती सच्चादाकृत्याज्ञानदुग्धसद्वर्णं अद्याज्यतस्यं
यथा । व्याधीनां हरणं जरानकरणं शास्त्रागमोऽप्तार-
णम् तस्य द्वादशरत्यस्त्रशुश्रितं चिह्नाज्ञानकर्मणम् । सु-
खितं ज्ञानज्ञनकपच्छक्तोत्तस्मन्वितः । तितिति खेचरी-
सुद्रा तस्मिन् स्युल्लो निरङ्गने । यत्प्रलयं चापि गतं सु-
खितं स्मृत्युतः । तस्मिंस्तत्त्वं प्रवदति सुधीक्तुसुखं
निस्त्रगानां चन्द्रात्सारः स्ववति च सुधा तेन स्तुतुरा-
णाम् । तं ब्रह्मीयात् सुकरण्यमया नान्यथा कावयित्वा
इष्टा सेषा सुवनविदिता खेचरी योगिहृष्टैः । एकं
हृष्टिमयं वौजिका सुद्रा च खेचरी । एको देवो निरा-

लन्त्र एकावस्था सनोऽनन्दी” हठमङ्गेते नानास्थाने ।
उष्ठोवानम् ॥ “चति वज्रासने एगादौ कराभ्यां भारवेदू दद्धम् ।
सुलुफदेशसमीपे च कन्द्रं तत्र निपोऽवेत् । पर्याप्ता
तानेहदरे कार्याच्च चिवुक्तं हृद । शनैः शनैर्यथा प्राणः
कन्द्रसर्वं निगच्छति” ॥ “उष्ठोवानास्येत वस्त्रे वायुः
प्रोऽडीयास्ते व्रज्ञानाङ्गां योऽसौ । उष्ठोवानास्येत
सहतो वस्त्रं चाद्यैः शेषजलासु योगिभिः शिष्मेष्यः ।
चविष्वान्तः प्राणवायुः सदैव यज्ञादुष्ठोनं दृढं सं-
विधत्ते । उष्ठोवानां खात्तत्त्वत्र वस्त्रं धीरो नित्यं
साधकः संविधत्ते” हठस० ।
सूलवस्त्रः ॥ “गुदं पाण्यपूर्णं तु संपीड्यु बजादाकुञ्जयेत् तथा ।
वारंवारं यथा चोद्धर्वं समाधाति समीरणः । प्राणा-
पानौ नादविन्दू सूलवस्त्रेन चैकतास् । यज्ञगो योग-
संसिद्धिं ज्ञातो नात्र चंशयः । चपानप्राणयोरैव्यं
चयो भूतपुरीषयोः । युक्ता भवति उष्ठोऽपि सत्तं सूल-
वस्त्रनात्” हठप्र० । “पादसूलेन संपीड्यु सुद्धमाणं
सुवन्नितः । बजादपानमालय अमादुर्ध्वं सुचालयेत् ।
कथितोऽर्यं सूलवस्त्रे जरामरणाशनः” ॥ “ऐक्ये
प्राणापानयोर्सूलगृह्यत्वेयाहृष्टः । खात् वदःस्योऽपि
सूलात् । भिष्मा हारं यात ज्ञात्वा ज्ञापाने चृद्यन्तेः ।
स्वादाद्युनेष्टा शिखोद्या । ततो वक्ष्यपानौ चृहृद ग्राण-
सुषेण ततोऽलो प्रदीपस्तदा ऐहोऽपूर्णः । चतु तेन नि-
च्यत्वा या निद्रिता खात् प्रतस्वा समन्नात क्लेष्यैव शक्तिः ।
परिचये अस्तु योगी योगिनः स्थितौ आर्टिति दरण्हृतेव सु-
जास्त्रमी । शयनषुत्खृजति जुधिता । रुदा ऋष्यात्यध-
रानिलभूत्यगस् । विर्च प्रविष्टे पवने चृलुत्तं वज्रैतृ
सुप्रसान्नसीरणानुगा । शक्तिकातो योगिभिरेव
नित्यं श्वासूलवस्त्रोऽभ्यासनीय आदरात्” हठस० ।
आलन्धरवस्त्रः ॥ “खेचरी चिक्षपीयूषप्रवाहपरिविनी ।
जालन्धरोऽस्त्रमरुप्रवाहपरिरोधकः । जालाच्चरं कण्ठं
हृदये निदध्यात् किञ्चित् च जालन्धरवस्त्रं एषः । अयं
करोत्यव्ययमकंवक्तो यत्प्रसुधाया वपुषोऽभरत्वम् । बज्ञाति
यत् कण्ठचिरासमूहं नाधक्तो याति नभःस्वच्छलम् ।
जालन्धरस्तेन वतः सुसिद्धैः खात् कण्ठदुःखैचवि-
नाशहेतुः” ॥ “न्वयां कण्ठं सङ्कोचनेनैव नाड्यावृथे स्त्रम्
वेत्तेन अध्यस्यकम् । इदं घोष्यारं च नाल्लोक्त-
माणु गते स्त्रियायाः स्त्रियापानमन्द्रौ । अद्यतत्त्वंहृष्टम्
स्वेष नाभिस्त्रदहनः प्रपिवन् उच्चत्वंजस्तम् । नि-